

**Uchwała Nr XXV/245/2013
Rady Powiatu w Szczytnie
z dnia 14 listopada 2013 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Szczytnie

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r. poz.595 ze zm.) oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 1 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) – Rada Powiatu w Szczytnie uchwala, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się wyniki pracy z rozpatrzenia skargi przekazanej Komisji Rewizyjnej przez Radę Powiatu w Szczytnie uchwałą Nr XXIV/233/2013 z dnia 26 września 2013 r.

§ 2.

Uznaje się za bezzasadną skargę Pani Aurelii Oniszczyk - Czarkowskiej na działalność Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Szczytnie.

§ 3.

Uzasadnienie stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCA RADY

Alicja Cielecka

Załącznik do Uchwały Nr XXV/245/2013
Rady Powiatu w Szczytnie
z dnia 14 listopada 2013 r.

Uzasadnienie

Zgodnie z Uchwałą nr XXIV/233/2013 Rady Powiatu w Szczytnie z dnia 26 września 2013 r. w sprawie zlecenia Komisji Rewizyjnej zbadania zasadności skargi złożonej na działalność Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy, Komisja Rewizyjna w składzie:

1. Waldemar Zimny – Przewodniczący Komisji
2. Zbigniew Chrapkiewicz – Członek Komisji
3. Leszek Mielczarek – Członek Komisji

przeprowadziła dnia 4 listopada 2013 r. w Starostwie Powiatowym i Powiatowym Urzędzie Pracy w Szczytnie kontrolę na okoliczność wyjaśnienia zasadności skargi złożonej przez Panią Aurelię Oniszczyk – Czarkowską. Kontrolę w Powiatowym Urzędzie Pracy przeprowadzono w obecności Wicedyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w Szczytnie Pani Beaty Januszczyk.

Dnia 22 sierpnia 2013 roku Pani Aurelia Oniszczyk-Czarkowska złożyła Staroście Szczytieńskiemu skargę na działalność Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy. W skardze skarżąca podnosi, że nie została właściwie poinformowana przez pracowników PUP przed podpisaniem umowy na doposażenie stanowiska pracy dla osoby bezrobotnej oraz, że jej oferta pracy zostanie skierowana do ograniczonej grupy bezrobotnych. W umowie podpisanej dnia 3 lipca 2013 r. również nie znalazła podobnego zapisu. Skarżąca twierdzi, iż umowę podpisała z przeświadczeniem, iż będzie mogła zatrudnić swą bezrobotną synową. Po podpisaniu umowy, skarżąca dokonała niezbędnych zakupów w celu utworzenia stanowiska dla osoby bezrobotnej. Zdaniem Skarżącej odmowa skierowania przez Urząd wskazanego przez nią kandydata wynika z subiektywnej interpretacji prawa, nie wskazano Jej konkretnych wytycznych, którymi kierował się w Jej sprawie Urząd, nie wskazano Jej we właściwym czasie instytucji odwoławczych. Skarżąca stwierdziła, że wyjaśnienie Dyrektora PUP iż na środki finansowe na doposażenie stanowisk pracy skierowane są dla pracodawców, którzy tworzą te stanowiska dla bezrobotnych w pozostających na rynku pracy w szczególnej sytuacji (art. 49 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy). W skardze Pani Aurelia Oniszczyk-Czarkowska stwierdziła, iż nie odnalazła na stronie Urzędu informacji na temat aktualnie realizowanych programów. Skarżąca stwierdziła, iż odmawianie skierowanym przez Urząd Pracy bezrobotnym było dla niej i dla bezrobotnych bardzo bolesnym doświadczeniem, podczas gdy informowała Urząd, że ma zamiar przyjąć wyłącznie swoją synową. Nie wykazano wobec Niej należytej serdeczności i chęci rozwiązania problemu. Zdaniem skarżącej zabrakło dobrej woli ze strony Urzędu, który nie wychodzi naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorcy tworzącemu miejsce pracy osobie bezrobotnej. Stwierdziła także, iż jako matka nie czułaby się właściwie zatrudniając obcą osobę bezrobotną, pozostawiając przy tym swoją synową na zasiłku dla bezrobotnych. Zdaniem skarżącej różne traktowanie bezrobotnych jest dyskryminacją ze względu na wiek, długość bezrobocia itp.

Ustalono, że w dniu 31 maja 2013 roku Pani Aurelia Oniszczyk-Czarkowska złożyła do Powiatowego Urzędu Pracy w Szczytnie wniosek o refundację ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia bądź doposażenia dwóch stanowisk pracy w zawodzie rejestratorka medyczna. Wniosek wraz z uzupełnieniami z dnia 3 i 27 czerwca został pozytywnie rozpatrzony w dniu 28 czerwca br. na jedno stanowisko pracy. Przyznano refundację w łącznej wysokości 15 507 zł. W dniu 3 lipca 2013 roku została podpisana umowa pomiędzy Urzędem Pracy a Panią Aurelią Oniszczyk-Czarkowską. Na podstawie umowy pracodawca zobowiązał się do zatrudnienia do dnia 8 sierpnia 2013 roku jedną osobę bezrobotną skierowaną pisemnie przez Urząd Pracy, posiadającą kwalifikacje zgodne z kryteriami określonymi przez pracodawcę.

W dniu 17 lipca 2013 roku Pani Aurelia Oniszczyk-Czarkowska zwróciła się z wnioskiem do Urzędu Pracy o skierowanie na utworzone stanowisko Pani Anny Czarkowskiej, która znajdowała się w rejestrze bezrobotnych Powiatowego Urzędu Pracy w Szczytnie. W odpowiedzi otrzymała dnia 24 lipca 2013 r. pismo z Urzędu Pracy, w którym została poinformowana, że nie ma możliwości skierowania wskazanej osoby. W uzasadnieniu wskazano, iż żaden z przepisów, na podstawie których podpisano umowę, nie przewiduje możliwości wskazania przez pracodawcę kandydata spośród osób bezrobotnych. Pracodawca ma możliwość wybrania pracownika spośród osób wskazanych przez Urząd, gdyż refundacja dotyczy stanowiska pracy, a nie konkretnego bezrobotnego. Zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej subsydiowane oferty pracy powinny być kierowane w pierwszej kolejności do osób, które znajdują się w obiektywnie najtrudniejszej sytuacji na rynku pracy, zaś inne postępowanie jest niezgodne z przepisami ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, jak również sprzeczne ze standardami usług rynku pracy. Ponadto refundacja kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy jest instrumentem fakultatywnym, a nie obligatoryjnym i jest realizowana w zależności od posiadanych środków finansowych. W piśmie podano także argumenty, iż w lipcu 2013 roku wniosków o wyposażenie i doposażenie stanowisk pracy złożono więcej niż Urząd jest w stanie zrealizować. W Urzędzie zarejestrowano 5854 osób bezrobotnych, z czego aż 5401 osób pozostających w szczególnej sytuacji na rynku pracy, których sytuacja jest uregulowana w postaci katalogu zamkniętego. Urząd Pracy stwierdził po analizie, iż osoba wskazana przez Panią Aurelię Oniszczyk-Czarkowską nie spełniała żadnego z kryteriów osoby będącej w szczególnej sytuacji na rynku pracy. Ponadto w piśmie podniesiono, iż osoba wskazana przez Pracodawcę jest jej synową, co wyklucza bezstronność tej sprawy.

W dniu 1 sierpnia 2013 r. Pani Aurelia Oniszczyk-Czarkowska stwierdziła w piśmie, iż przepisy, na które powołuje się Wicedyrektor Urzędu Pracy w Szczytnie nie stanowią o zakazie kierowania do pracy wskazanego przez przedsiębiorcę bezrobotnego, nawet członka rodziny. Zdaniem Pani Aurelii Oniszczyk Czarkowskiej Wicedyrektor dokonała nadinterpretacji przepisów, ponadto wytyczne nie stanowią źródła prawa. Pani Aurelia Oniszczyk-Czarkowska dodała, iż jej zdaniem członek rodziny ma konstytucyjne prawo obywatela do równego traktowania. Ponadto stwierdziła, iż składając wniosek nikt jej nie informował, iż na to stanowisko nie będzie mogła zatrudnić synowej. Nie znalazła także takiej informacji na stronie internetowej Urzędu. Pani Aurelia Oniszczyk-Czarkowska stwierdziła, iż jej biznes jest biznesem rodzinnym i nie wyobraża sobie zatrudnienia osoby innej niż spoza rodziny, zaś urzędnik z Urzędu Pracy nie powołuje się na żaden konkretny przepis prawa odmawiając jej skierowania wskazanej przez nią osoby. Skarżąca odebrała to jako arogancję urzędniczą i poprosiła o podanie konkretnego przepisu, potwierdzającego z prawem podjętą przez Urząd decyzję, oraz wskazania instytucji odwoławczej.

W dniu 6 sierpnia 2013 roku Urząd Pracy skierował odpowiedź, w którym podtrzymał swoje stanowisko. W piśmie zawarto stwierdzenie, iż Urząd Pracy dołoży wszelkich starań, by pomóc w doborze pracownika.

W dniu 8 sierpnia 2013 roku Pani Aurelia Oniszczyk-Czarkowska złożyła w Urzędzie Pracy odpowiedź na powyższe pismo, w którym podtrzymuje stanowisko, iż jej zdaniem decyzja Urzędu w jej sprawie jest niekompetentna, poprosiła o podanie instytucji odwoławczej.

W dniu 13 sierpnia 2013 roku Urząd Pracy odpowiedział na pismo, w którym ponownie zajął stanowisko, iż refundacja kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy jest instrumentem fakultatywnym, stąd też nie przysługują od niego środki odwoławcze dotyczące decyzji administracyjnych. Urząd w piśmie stwierdził, iż prowadzenie polityki rynku pracy przez powiat polega na racjonalnym i zgodnym z interesem społecznym gospodarowaniu środkami finansowymi, a nie w interesie poszczególnej jednostki. Podano w piśmie akty prawne, w oparciu o które jest realizowane skierowanie do pracy w ramach doposażenia stanowiska. Dodatkowo wskazano na wytyczne Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, iż instrument o którym mowa, w założeniu ma na celu zachęcenie pracodawców do tworzenia miejsc pracy, dla osób bezrobotnych, które bez dofinansowania nie miałyby możliwości wejścia na rynek pracy. Ponadto stwierdzono, iż źródłem finansowania zawartej z Pracodawcą umowy są środki z rezerwy Funduszu Pracy, które są

przeznaczone wyłącznie na aktywizację osób bezrobotnych znajdujących się w szczególnej sytuacji na rynku pracy. Zdaniem Urzędu, gdyby zastosowano wyjątek od zasady, otrzymane środki zostałyby uznane za niekwalifikowalne i podlegałyby zwrotowi. Stwierdzono, iż kandydat wskazany przez Panią Aurelię Oniszczyk-Czarkowską nie spełnia kryteriów udziału w programie. Mając na uwadze powyższe Urząd stwierdził, iż skierowanie na stanowisko rejestratorki medycznej Pani Anny Czarkowskiej nie jest możliwe. W piśmie podano informację o tym, iż nadzór nad wydatkowaniem środków z Funduszu Pracy należy do zadań wojewody, zaś w postępowaniu administracyjnym, organem właściwym jest starosta, a organem wyższego stopnia wojewoda. Ponadto poinformowano pracodawcę o konieczności zatrudnienia na stanowisko do dnia 23 sierpnia 2013 r. osoby bezrobotnej skierowanej przez Urząd, w innym przypadku Urząd będzie zmuszony rozwiązać umowę.

W dniu 14 sierpnia 2013 r. Pani Aurelia Oniszczyk-Czarkowska odniosła się do tego w piśmie z dnia 13 sierpnia 2013 roku. Zawarła w piśmie interpretację przepisów, które różnią się od interpretacji Urzędu. W dniu 21 sierpnia 2013 roku Powiatowy Urząd Pracy skierował odpowiedź na pismo z dnia 14 sierpnia 2013 roku, w którym podtrzymuje swoje stanowisko. W piśmie wyjaśniono także, iż jeden z punktów umowy z dnia 3 lipca 2013 r. wskazuje, iż pracodawca jest zobowiązany do zatrudnienia osoby bezrobotnej wskazanej przez Urząd oraz przypomniano o źródłach finansowania wyżej wymienionej umowy.

Po zapoznaniu się z dokumentami sprawy i wysłuchaniu wyjaśnień Wicedyrektor Powiatowego Urzędu Pracy Pani Beaty Januszczyk oraz pracownika zajmującego się sprawą, Komisja Rewizyjna uznała, iż zapis w umowie z dnia 3 lipca br. stanowi jednoznacznie, iż pracodawca jest zobowiązany zatrudnić na stanowisku osobę bezrobotną skierowaną przez Powiatowy Urząd Pracy, gdyż umowa dotyczy utworzenia konkretnego stanowiska pracy. Z informacji pracowników Urzędu wynika, iż przed podpisaniem umowy Pani Aurelia Oniszczyk-Czarkowska była informowana o warunkach umowy oraz udostępniono jej biuletyny i ulotki, w których zawarto zasady korzystania z programu będącego źródłem finansowania tworzonego stanowiska pracy. Komisja uznała, iż zaistniałej sytuacji Powiatowy Urząd Pracy w Szczytnie mógł skierować do pracy na ww. stanowisku wyłącznie osoby spełniające katalog zamknięty osób pozostających w szczególnej sytuacji na rynku pracy, wg art. 49 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz nie mógł skierować osoby sugerowanej przez Skarżącą, gdyż ta nie spełniała wymagań katalogu zamkniętego. Komisja uznała, iż Urząd Pracy kierując 38 bezrobotnych kandydatów na tworzone stanowisko pracy, wykonał właściwie postanowienia umowy z Panią Aurelią Oniszczyk-Czarkowską. Komisja uznała, iż Pani Aurelia Oniszczyk-Czarkowska, prowadząc interes rodzinny ma prawo zatrudnić osobę powiązaną z nią rodzinie. Jednakże powszechnie obowiązujące standardy uniemożliwiają finansowanie stanowiska pracy dla członka rodziny ze środków publicznych, tym bardziej, iż wyposażenie i wyposażenie stanowiska pracy jest jednym z najdroższych instrumentów walki z bezrobociem. Środki przeznaczone na wyposażenie stanowiska pracy muszą być wydawane ze szczególnym uwzględnieniem celowości oraz w oparciu o politykę walki z bezrobociem prowadzoną przez Urząd. Komisja nie dopatrzyła się również uchybień dotyczących prowadzenia sprawy przez Urząd.

Reasumując, uznaje się skargę na działalność Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Szczytnie za bezzasadną.